

EXPUNERE DE MOTIVE

la propunerea legislativă pentru modificarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

I. Scurt istoric

Măsurile abuzive aplicate de regimul socialist cu privire la proprietatea privată își au fundamentul juridic chiar în Constituțiile adoptate în acea perioadă.

Prin Constituția Republicii Populare Române din anul 1948¹ s-au creat premisele distrugerii proprietății private. În temeiul acesteia, s-a permis naționalizarea/exproprierea mijloacelor de producție aflate în *proprietate particulară*, desființându-se, totodată, întreprinderile industriale, comerciale și bancare capitaliste.

În anul 1948, prin Constituția din 13 aprilie 1948 (art. 6)², pădurile au fost incluse în categoria bunurilor care aparțin statului. S-a prevăzut în mod expres faptul că se vor stabili prin lege modalitățile de trecere în proprietatea statului a bunurilor care, la data intrării în vigoare a Constituției, se aflau în *proprietate particulară*. Aceste dispoziții din Legea fundamentală au constituit temeiul adoptării unor acte normative abuzive care au determinat restrângerea sistematică a proprietății private.

Cu privire la păduri, trebuie menționat faptul că **nicio lege adoptată ulterior Constituției din anul 1948³ nu a prevăzut în mod expres modalitatea de trecere a acestora în proprietatea statului**, singurele mențiuni care încadrează pădurile ca aparținând statului fiind cele din Constituție.

Odată cu trecerea la societatea democratică, după adoptarea Constituției din 1991, s-a urmărit repararea abuzurilor săvârșite în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, prin adoptarea unor legi speciale, denumite generic legi de reparație.

II. Situația prezentă. Regim juridic, succinte considerații

II. 1. Fondul forestier, componentă a domeniului public în sensul larg al termenului.

Potrivit reglementărilor actuale (art. 1 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic⁴), „*totalitatea pădurilor, a terenurilor destinate împăduririi, a celor care servesc nevoilor de cultură, producție sau administrație silvică, a iazurilor, a albiilor pâraielor, a altor terenuri cu destinație forestieră, inclusiv cele neproductive, cuprinse în amenajamente silvice la data de 1 ianuarie 1990, inclusiv cu modificările de suprafață, conform operațiunilor de intrări-ieșiri efectuate în condițiile legii, constituie, indiferent de forma de proprietate, fondul forestier național*”.

După forma de proprietate, legiuitorul a stabilit că fondul forestier național poate fi **fond forestier proprietate publică a statului; fond forestier proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale; fond forestier proprietate privată a persoanelor fizice și juridice; fond forestier proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale (art. 7 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 – Codul Silvic).**

Fondul forestier face parte din categoria bunurilor care constituie domeniul public, înțeles într-o accepțiune *lato sensu*, susținută în doctrina de drept public, potrivit căreia

¹Constituția Republicii Populare Române din 1948 publicată în Monitorul Oficial nr. 87 bis/13 aprilie 1948.

²Constituția Republicii Populare Române din 1948 publicată în Monitorul Oficial nr. 87 bis/13 aprilie 1948.

³Ibidem.

⁴Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, republicată în M. Of. nr. 611 din 12 august 2015, cu modificările și completările ulterioare.

„noțiunea de domeniu public nu se circumscrie la bunurile care fac obiectul proprietății publice, sub anumite aspecte aparțin domeniului public (...) și bunuri imobile (terenuri, păduri) sau mobile (tablouri, sculpturi etc.) care sunt proprietate privată (...)”.⁵

Apartenența la domeniul public în sens larg este determinată de importanța deosebită a acestor bunuri, de natură economică, socială, culturală etc. care face ca bunul respectiv să prezinte interes nu doar pentru generațiile prezente, ci și pentru cele viitoare, motiv pentru care se impune păstrarea și conservarea lor, spre a putea fi transmise acestora.⁶ De aceea, titularul acestor bunuri, chiar când este o persoană fizică sau juridică de drept privat, este supus unor obligații și restricții în exercitarea dreptului său de proprietate. Exemplul, în ceea ce privește pădurile, constă în obligația de împădurire, de protecție, interdicția de a le defrișa, asupra căreia veghează o autoritate competentă a statului, în speța de față ministerul în a cărui competență intră protecția mediului, cel al agriculturii, precum și diferite dezmembrăminte în teritoriu ale acestora. În acest fel, bunurile proprietate privată care aparțin domeniului public sunt supuse unui regim juridic mixt, de drept privat, dar și de drept public, acesta din urmă concretizat într-un *drept de pază și protecție*.⁷

Natura juridică a acestor obligații și interdicții care incumbă titularului unui bun domeniului care se află în proprietate privată a unui subiect de drept este calificată a reprezenta **o restrângere a dreptului de proprietate privată**, îngăduită în conformitate cu prevederile art. 53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Diversificarea formelor de proprietate rezultând din procesul de restituire a pădurilor a provocat în ultimii ani numeroase discuții cu privire la conținutul dreptului de proprietate privată asupra pădurii.

II. 2. Aspecte din jurisprudența Curții Constituționale și practica administrativă

Deși forma de proprietate privată asupra pădurii are o definiție legală clară, de-a lungul timpului au existat o serie de decizii ale Curții Constituționale a României, în privința dreptului de gestionare a pădurilor, care au statuat faptul că proprietatea asupra terenurilor forestiere prezintă particularități care justifică excepții importante de la dreptul comun.

Aceste particularități sunt atrase tocmai de regimul juridic care este aplicabil fondului silvic, pădurilor, indiferent de natura dreptului de proprietate care se exercită asupra lor, după cum am arătat în secțiunea anterioară.

Astfel, prin Decizia nr. 584 din 8 noiembrie 2005⁸, Curtea Constituțională a României a stabilit că „în concepția legiuitorului, reconstituirea dreptului de proprietate în cazul suprafețelor forestiere aflate în proprietatea comună a formelor asociative enumerate nu poate fi concepută decât tot în cadrul acelor forme. Dreptul de proprietate urmează să aibă configurarea și prerogativele avute în perioada respectivă. În aceste condiții regimul juridic al proprietății privind terenurile forestiere restituite foștilor proprietari, în cadrul acestor forme asociative, este determinat de legiuitor, în mod special, în considerarea particularităților economice și sociale ale formelor de exploatare anterioare trecerii terenurilor în proprietatea statului. Aceste particularități cuprind anumite limitări ale exercitării dreptului de proprietate, decurgând din faptul că acesta se referă la proprietatea unor astfel de forme asociative.”

⁵ A Iorgovan, *Tratat de drept administrativ*, ed. 4, vol. II, Ed. All Beck, București, 2005, p. 167.

⁶ V. Vedinaș, *Drept administrativ*, ed. 13, Ed. Universul juridic, București, 2013, p. 500.

⁷ A Iorgovan, *Tratat de drept administrativ, op. cit.*, vol. II, p. 178.

⁸ Decizia nr. 584 din 8 noiembrie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 28 alin. (5), (6) și (8) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 1143/19 dec 2005

Totodată, prin Decizia nr. 605 din 28 aprilie 2009⁹ s-a statuat că „regula reconstituirii dreptului de proprietate pe vechile amplasamente este aplicabilă și în cazul terenurilor din ariile naturale protejate, constituite și declarate astfel potrivit legii, arboretului constituit ca unități-sursă pentru producerea materialelor forestiere de reproducere, plantajelor, culturilor de plante-mamă pentru producția de butași, înscrise în catalogul național al materialelor de bază, precum și pădurilor încadrate în grupa I, funcțională conform prevederilor Legii nr. 26/1996 - Codul silvic (dispoziții preluate de noul Cod silvic, Legea nr. 46/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008). Însă dreptul de proprietate asupra terenurilor enumerate, astfel reconstituit, este grevat de sarcina proprietarului de a păstra destinația acestora, de a le asigura administrarea prin structuri silvice autorizate, precum și de a permite lucrările de intervenție necesare.

Cu privire la instituirea prin lege a unor sarcini asupra dreptului de proprietate, Curtea Constituțională reține că **acest drept nu este absolut**. Potrivit alin. (1) al art. 44 din Constituție, "Conținutul și limitele acestor drepturi (dreptul de proprietate și creanțele asupra statului) sunt stabilite de lege", ceea ce permite legiuitorului ca în considerarea unor interese specifice să instituie reguli care să armonizeze incidența și a altor drepturi fundamentale ale cetățenilor decât cel de proprietate, într-o interpretare sistematică a Constituției, astfel încât ele să nu fie suprimate prin modul de reglementare a dreptului de proprietate."

Politicile generale de reformă în acest domeniu au urmărit ca reconstituirea dreptului de proprietate privată asupra pădurilor să se facă conform cu situația existentă înainte de naționalizare.

Pentru că pădurea a fost considerată resursă de importanță națională, indiferent de forma de proprietate, gestionarea sa a fost strict încadrată printr-un complex de norme alcătuind așa-zisul **regim silvic**. Aceste norme au în vedere conținutul economic al dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere, sensibil diferit față de conținutul juridic al dreptului de proprietate al acestora.

Procedura de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere a fost reglementată, încă din anul 1991, prin legi speciale, adoptate de Parlamentul României, ca putere legislativă.

Fără excepție, retrocedarea terenurilor forestiere s-a făcut în baza legilor fondului funciar (Legea nr. 18/1991¹⁰, Legea nr. 169/1997¹¹, Legea nr. 1/2000¹², Legea nr. 247/2005¹³), prin hotărâri ale comisiilor județene de fond funciar, pe suprafețe puse la dispoziție de unitățile și subunitățile silvice din subordinea Regiei Naționale a Pădurilor - Romsilva, precum și de ceilalți deținători ai terenurilor forestiere, fără ca legiuitorul să

⁹ Decizia nr. 605 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (12), (14), (2) și (3) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial nr. 415/17 iun 2009

¹⁰ Legea nr. 18 din 19 februarie 1991 (*republicată*) fondului funciar publicată în Monitorul Oficial nr. 1 din 5 ianuarie 1998, *) Republicată în temeiul art. VII din Legea nr. 169 din 27 octombrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 4 noiembrie 1997

¹¹ Legea nr. 169 din 27 octombrie 1997 pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991 publicată în Monitorul Oficial nr. 299 din 4 noiembrie 1997

¹² Legea nr. 1 din 11 ianuarie 2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997 publicată în Monitorul Oficial nr. 8 din 12 ianuarie 2000

¹³ Legea nr. 247 din 19 iulie 2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial nr. 653 din 22 iulie 2005

condiționeze reconstituirea dreptului de emiterea unor hotărâri de guvern privind un prealabil transfer interdomenial.

Legile fondului funciar au urmărit reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere preluate de stat, în mod abuziv, prin atribuirea, de regulă, a vechilor amplasamente, iar în măsura în care aceste amplasamente sunt legal ocupate, prin atribuirea altor amplasamente sau prin acordare de măsuri compensatorii.

Legile de retrocedare sunt legi speciale cu caracter reparatoriu și au o componentă istorică importantă. Obiectivul urmărit prin adoptarea legilor mai sus menționate a fost acela ca statul să dea înapoi foștilor proprietari ceea ce și-a însușit abuziv.

Când a reglementat inițial restituirea terenurilor forestiere, legiuitorul a vizat **pădurile care au făcut obiectul dreptului de proprietate privată și care au trecut la stat prin efectul Constituției din 1948.**

Pentru atingerea acestui scop, au fost stabilite, prin legi, termene și proceduri administrative pe care atât persoanele interesate, cât și statul, prin instituțiile sale, aveau obligația să le urmeze.

Dreptul legal al foștilor proprietari de a formula cereri de retrocedare a pădurilor echivalează cu eliminarea de însuși legiuitorul a caracterului insesizabil al unor bunuri înregistrate în domeniul public al statului.

Prin Legea nr. 165/2013 [art. 13 alin. (1)¹⁴], din motive care au ținut de păstrarea echilibrului bugetar, s-a prevăzut posibilitatea reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere și pe terenuri care au aparținut, înainte de 1948, statului român.

Această prevedere a fost atacată în fața Curții Constituționale a României pe considerentul că ar conduce la afectarea dreptului de proprietate publică.

Problema de interpretare și aplicare a legii a apărut după ce, prin Legea nr. 165/2013¹⁵, s-a permis ca procesului de retrocedare a terenurilor forestiere să-i fie afectate și terenurile forestiere aflate în proprietatea statului înainte de 1948, situație excepțională neprevăzută de legislația anterioară.

Curtea Constituțională a României, sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013¹⁶, prin Decizia nr. 395/2017¹⁷, a decis că prevederile art. 13 alin. (1) sunt constituționale. Însă, aceasta a stabilit că **în toate cazurile se impune trecerea prealabilă a terenurilor forestiere în domeniul privat al statului, în condițiile legii, fără a face însă distincție în ceea ce privește structura de proprietate anterioară trecerii întregului fond forestier în proprietatea statului român, în anul 1948.**

Un aspect extrem de important este acela că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 a fost ridicată într-un dosar care viza soluționarea unei cereri de emitere a titlului de proprietate și punere în posesie pentru o suprafață de 7,5 ha teren forestier, **pe suprafețe de teren forestier care s-au aflat în proprietatea publică a statului înainte de naționalizarea din 1948.**

În cuprinsul deciziei se arată foarte clar motivele pentru care a fost ridicată această excepție și rezultă fără putință de tăgadă faptul că autorul excepției a avut în vedere **doar**

¹⁴ Legea nr. 165 din 16 mai 2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România publicată în Monitorul Oficial nr. 278 din 17 mai 2013

¹⁵ Legea nr. 165 din 16 mai 2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România publicată în Monitorul Oficial nr. 278 din 17 mai 2013

¹⁶ Ibidem

¹⁷ Decizia nr. 395 din 13 iunie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 13 alin. (1) și (3) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România publicată în Monitorul Oficial nr. 574 din 18 iulie 2017

situația restituirii terenurilor forestiere care se aflau în proprietatea publică a statului înainte de perioada de referință a legilor de retrocedare.

În acest sens, la punctul 12 din cuprinsul deciziei se arată, în susținerea excepției de neconstituționalitate, următoarele: *"având în vedere faptul că legile reparatorii au stabilit în mod precis perioada de referință a preluării abuzive a imobilelor ce fac obiect al retrocedării, respectiv între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, nu este echitabil să se realizeze reconstituirea în natură a terenurilor forestiere ce se aflau în proprietatea publică a statului înainte de 6 martie 1945 sau care au intrat în domeniul public al statului după această dată,"* având în vedere că statul *"nu este culpabil pentru niciuna din cauzele lipsei terenului forestier destinat reconstituirii"*, cauze care, în opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, ar cuprinde *"imperfecțiunea legilor reparatorii și modul greșit sau ilegal de aplicare a procedurilor de reconstituire în etapa administrativ-jurisdicțională și judecătorească"* a procesului de reconstituire a dreptului de proprietate asupra acestei categorii de terenuri.

La punctul 14 din decizie se mai arată că *"textul de lege criticat creează o inegalitate de tratament între titularii dreptului de proprietate publică față de titularii dreptului de proprietate privată, pe de o parte, iar, pe de altă parte, față de persoanele îndreptățite la măsuri reparatorii în temeiul art. 12 din Legea nr. 165/2013, referitor la terenurile agricole sau de altă natură decât cele forestiere, în cazul cărora atribuirea terenului pe alt amplasament se face după trecerea acestuia în domeniul privat al statului. Or, în privința reconstituirii dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere nu se prevede o asemenea condiție, aspect ce conduce la încălcarea principiului constituțional al inalienabilității proprietății publice."*

Autorul excepției de neconstituționalitate a reclamat, în esență, lipsa unei reglementări exprese care să condiționeze restituirea terenurilor forestiere **care au aparținut statului înainte de anul 1948** de un transfer interdomenial prealabil. Autorul excepției nu a pus în discuție și restituirea terenurilor pe vechile amplasamente, care în mod implicit s-au aflat în proprietatea privată a unor persoane fizice sau juridice înainte de 1948.

Rezultă, așadar, că până la apariția Deciziei C.C.R. nr. 395/2017, era unanim acceptat faptul că reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere pe vechile amplasamente se făcea, potrivit legilor fondului funciar, direct de comisiile județene de fond funciar, fără a fi necesară parcurgerea procedurii de trecere prealabilă a acestor terenuri din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia.

Dispozitivul Deciziei Curții nu a făcut însă distincție între cele două categorii de terenuri forestiere care pot face obiectul restituirii, respectiv cele care se aflau în proprietatea privată înainte de 1948 și cele care se aflau în proprietatea statului înainte de anul 1948 și a stabilit că *"restituirea terenurilor forestiere aparținând domeniului public al statului se realizează numai după trecerea prealabilă a acestor terenuri în domeniul privat al statului, în condițiile legii."*

Neexistând această distincție, ulterior pronunțării Deciziei nr. 395/2017, comisiile județene de fond funciar nu au mai reconstituit dreptul de proprietate nici asupra vechilor amplasamente ale proprietarilor deposedați și nici asupra suprafețelor care fac obiectul unor hotărâri judecătorești, în schimb, au solicitat Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților adoptarea de hotărâri de guvern privind schimbarea regimului juridic al acestor terenuri.

La acest moment, singurele dispoziții legale care reglementează procedura administrativă privind elaborarea unor astfel de hotărâri de guvern sunt cele prevăzute la art. 6 alin. (5) din Legea nr. 165/2013, dispoziții potrivit cărora *"la propunerea comisiei județene de fond funciar sau, după caz, a Comisiei de Fond Funciar a Municipiului București, Agenția*

Domeniilor Statului și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților demarează procedurile legale necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor ce fac obiectul situației centralizatoare, aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului pentru a fi afectate restituirii în natură.”

Întrucât la nivel național a apărut o problemă de interpretare în materia restituirii terenurilor forestiere, Parlamentul României a adoptat în data de 28.07.2020 o lege care a urmărit să pună în acord cadrul legal existent cu unele aspecte reținute de Curtea Constituțională în Decizia 395/2017.

Legea adoptată de Parlament a prevăzut în mod expres faptul că doar restituirea terenurilor forestiere aflate în proprietatea statului înainte de anul 1948 se face după un transfer interdomenial prealabil, stabilind totodată și condițiile în care are acesta urmează să fie făcut.

Legea a fost atacată pentru neconstituționalitate, în faza de promulgare, iar în data de 30.09.2020 Curtea Constituțională a României a stabilit, prin Decizia nr. 685¹⁸ că prevederile despre care am făcut vorbire sunt neconstituționale.

Deciziile Curții Constituționale a României au condus la blocarea procesului de retrocedare a terenurilor forestiere, astfel încât, în prezent, comisiile județene de fond funciar nu mai reconstituie dreptul de proprietate nici asupra vechilor amplasamente ale proprietarilor deposedați și nici nu aprobă restituirea suprafețelor stabilite prin hotărâri judecătorești.

III. Concluzii

Legile de retrocedare și-au produs și continuă să își producă efectele potrivit scopului pentru care au fost adoptate.

Este general acceptat faptul că o lege specială poate institui o derogare de la legea generală în aceeași materie, în acord cu principiul de drept *specialia generalibus derogant* și cu normele de tehnică legislativă în vigoare, însă prin derogarea instituită nu pot fi lipsite de eficiență dispoziții din Legea fundamentală.¹⁹

În condițiile în care terenurile forestiere nu fac obiectul exclusiv al proprietății publice în sensul art. 136 alin. (3) din Constituție, nu se poate pleca de la premisa inalienabilității acestui tip de bunuri, mai ales în condițiile existenței unor legi de retrocedare a fostelor proprietăți.

De altfel, și legea organică în materia administrării fondului forestier național – Codul silvic, prevede posibilitatea dezafectării terenurilor forestiere din domeniul public al statului și a trecerii acestora în domeniul său privat, prin decizia autorității competente.

În practică, începând cu anul 1991, autoritățile competente, respectiv comisiile județene de fond funciar, au reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor forestiere care făcuseră obiectul naționalizării fără ca, în prealabil, să se fi aprobat, prin hotărâre de guvern, transferul interdomenial al acestora.

Acest lucru a fost și este posibil întrucât reconstituirea dreptului se face cu aplicarea unor proceduri expres reglementate de legile speciale, respectiv prin intermediul comisiilor județene de fond funciar, care sunt conduse de reprezentantul Guvernului în teritoriu și din care fac parte reprezentanții instituțiilor cu atribuții în administrarea bunurilor din domeniul public al statului.

¹⁸ Decizia Nr. 685 din 30 septembrie 2020 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Legea pentru modificarea Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial nr. 1189/07 dec 2020

¹⁹ Constituția României a fost publicată în M.O. nr. 223/21 noiembrie 1991. A fost revizuită prin Legea nr. 429/2003, publicată în M.O. nr. 758/29 oct. 2003 și republicată în M.O. nr. 767/31 oct. 2003.

Prin stabilirea acestor proceduri, legiuitorul a urmărit să simplifice procesul de restituire, astfel încât tuturor beneficiarilor să li se aplice un mecanism care să nu fie condiționat de adoptarea unor hotărâri de guvern, ca acte normative cu caracter individual, ci de adoptarea unor hotărâri ale comisiilor județene de fond funciar, structuri responsabile de verificarea condițiilor legale.

Condiționarea procesului de restituire a **terenurilor forestiere care au făcut obiectul naționalizării** de un transfer interdomenial prealabil ar fi într-o gravă contradicție cu scopul Legii nr.165/2013, respectiv acela de a accelera procesul de restituire a proprietăților preluate abuziv, în scopul finalizării acestuia.

Mai mult decât atât, dacă legea ar impune în mod expres o astfel de condiționare, ar însemna ca fiecare cerere de reconstituire a dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere să fie soluționată, în practică, printr-o hotărâre de guvern.

Pentru depășirea acestui blocaj major intervenit se impune implementarea urgentă a unor proceduri simplificate și eficiente, întemeiate pe măsuri legislative și pe o practică judiciară și administrativă coerentă, care să poată menține un just echilibru între interesele publice și cele private.

Prezenta propunere legislativă vine să clarifice în mod expres care sunt terenurile forestiere care aparțin domeniului public al statului și pentru care, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate, este necesară trecerea din domeniul public al statului în domeniul privat al acestuia, în condițiile art. 361 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ.

De asemenea se reglementează situația terenurilor forestiere care s-au aflat în proprietate privată înainte anul 1948 și care nu au fost afectate de procesul de retrocedare, în sensul în care acestea vor fi inventariate în proprietatea publică a statului.

Inițiatori,

NUME PRENUME	FORMATIUNE POLITICA	CALITATE	SEMNATURA
Ion Cristinel RUJAN	PSD	SENATOR	
Mihai WEBER	PSD	DEPUTAT	
Simona BUCURA- OPRESCU	PSD	DEPUTAT	
Claudiu MANTA	PSD	DEPUTAT	
Ciprian-Constantin ȘERBAN	PSD	DEPUTAT	
Lucian ROMAȘCANU	PSD	SENATOR	
Ștefan-Radu OPREA	PSD	SENATOR	

Listă inițiatori

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

Nr. crt.	Nume și prenume	Formațiune politică	Semnătura
1.	ȘUTCU RĂDU MARCEL	PSD	
2	Megza Florin	PSD	
3	Mircea Florin	PSD	
4	Sandru Dorcas	PSD	
5	Nechita Aurel	PSD	
6	PETA ȘTEFĂNESCU FLORIN	PSD	
7	OREȘANU ANAMARIA	PSD	
8	CRISTESCU DAN	PSD	
9	ANIBEL GHIZO	PSD	
10	Hutu Alexandra	PSD	
11.	Adomnicoi Mirela	PSD	
12	NITA NICU	PSD	
13	ȘINGU ROMAN DANIEL	PSD	
14	MACOVEI SILVIU	PSD	
15	MITALCĂ RENUȘ	PSD	
16	Mărgărit Meșins	PSD	
17	Țepeș Laurentiu Constantin	PSD	
18	MILHA MARIANA	PSD	

Listă inițiatori

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

Nr. crt.	Nume și prenume	Formațiune politică	Semnătura
19	Popescu Vlad Piedone	PSD	
20	Rasolin Marian	PSD	
21	REGINARIU, FUGEN	PSD	
22	Florentin Ionel.	PSD	
23	ILIANU CLAUDIA	PSD	
24	CHIRIAC VIRGIL ALIN	PSD	
25	STANCU PAUL	PSD	
26	Tachianu Marian	PSD.	
27	Binecă-Carolina	PSD	
28	HOLBAN GEORGETA	PSD	
29	HINU CRISTINA ELENA	PSD	
30	Vulgar Ioan	PSD	
31	Aldu Adrian	PSD	
32	TOMA VASILE	PSD	
33	Vosike Citeo	PSD	
34	MUNTEANU REMUS	PSD	
35	TOADER BOGDAN-AUREL	PSD	
36	Adrian - Ionut CHERNOIU	PSD	

Listă inițiatori

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

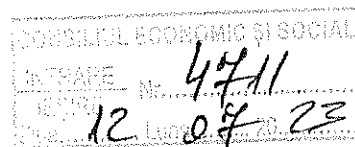
Nr. crt.	Nume și prenume	Formațiune politică	Semnătura
	STĂMERCU PAUL	PSD	
	STOICĂ CRISTINA	PSD	
	DYLIA FULIA	PSD	
	MIREA SIMINICA	PSD	
	MOAȘHER LAURA	PSD	
	GEORGESCU LAURA	PSD	
	FIREA GABRIELA	PSD	
	BODOG FROML	PSD	
	STAL IOAN.	PSD	
	DURACA HORIU	PSD	
	HUMORNICU MARIUS	PSD	
	CIONOIU NICUSOR	PSD	
	DAGANU EUGEN	PSD	
	POLOCANU SEBASTIAN	PSD	
	SLATEI BOGDAN	PSD	
	REIMNEAȘ P. CUBOTOM	PSD	
	TRUFIN LUCIAN	PSD	
	GHEORGHITA MIHAIUTA	PSD	

Listă inițiatori

Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea O.U.G. nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

Nr. crt.	Nume și prenume	Formațiune politică	Semnătura
	CUC RAZVAN	PSD	
	IOANCHINĂ HARIUS	PSD	
	STROE FELIX	PSD	
	MAZILU LIVIU	PSD	
	ION MOCIOALCĂ	PSD	
	ANCU VASILE	PSD	
	PĂȘCU EUSEBIU	PSD	
	TURCĂRIN BIANCA	PSD	
	PROTEASA ION	PSD	
	GENOIU MIHAIL	PSD	
	AZAMFI EG LEONARD	PSD	
	CRĂCIUN IULIU	PSD	
	STRĂTINU-CERCEZ ADRIAN	PSD	
	SPÎRNEA LILIANA	P.S.D.	
	ROȘCĂ ION	P.S.D.	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991, a Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, precum și pentru modificarea Ordonanței de urgență nr. 57/2019 privind Codul Administrativ

Art. I La articolul 5 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Aparțin domeniului public terenurile pe care sunt amplasate construcții de interes public, piețe, căi de comunicații, rețele stradale și parcuri publice, porturi și aeroporturi, terenurile cu destinație forestieră care au aparținut statului român înainte de anul 1948 ori au intrat în proprietatea statului după anul 1990, albiile râurilor și fluviilor, cuvetele lacurilor de interes public, fundul apelor maritime interioare și al mării teritoriale, țărmurile Mării Negre, inclusiv plajele, terenurile pentru rezervații naturale și parcuri naționale, monumentele, ansamblurile și siturile arheologice și istorice, monumentele naturii, terenurile pentru nevoile apărării sau pentru alte folosințe care, potrivit legii, sunt de domeniul public ori care, prin natura lor, sunt de uz sau interes public”

Art. II Legea nr. 46/2008 privind Codul Silvic, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 12 august 2015, cu modificările și completările ulterioare se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 7 alineatul (1), după litera a) se introduce o nouă literă, lit. a¹), cu următorul cuprins:

”a¹) fond forestier proprietate privată a statului, care a trecut, în condițiile legii, din proprietatea publică a statului în proprietatea privată a acestuia, în vederea reconstituirii dreptului de proprietate.”

2. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Fondul forestier proprietate publică și proprietate privată a statului se administrează de Regia Națională a Pădurilor - Romsilva, regie autonomă de interes național, aflată sub autoritatea statului, prin autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură, Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare în Silvicultură "Marin Drăcea" și de Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat”, prin ocolul silvic propriu constituit în condițiile legii.”

3. La articolul 11, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fondul forestier proprietate privată a statului se administrează de administratorii prevăzuți la alin. (1) până la data predării terenului către proprietar, în baza procesului-verbal de punere în posesie.”

Art. III Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) La propunerea comisiilor județene de fond funciar sau, după caz, a Comisiei de fond funciar a Municipiului București, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților demarează procedurile legale necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor agricole ce fac obiectul situației centralizatoare, aflate în proprietatea publică a statului, și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului pentru a fi afectate restituirii în natură. În aceleași condiții,

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților demarează procedurile legale necesare în vederea schimbării regimului juridic al terenurilor forestiere aparținând domeniului public al statului și trecerii acestora, în condițiile legii, în proprietatea privată a statului pentru a fi afectate restituirii în natură. Datele de identificare ale terenurilor pentru care se propune schimbarea regimului juridic vor fi furnizate de deținătorii acestora.”

2. La articolul 13, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) În situația în care restituirea terenurilor forestiere pe vechile amplasamente nu este posibilă, reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente de pe raza unității administrativ-teritoriale, chiar dacă acestea s-au aflat în proprietatea statului român înainte de anul 1948, au intrat ulterior în proprietatea statului sau au fost incluse în amenajamente silvice după această dată. Reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor forestiere aparținând domeniului public al statului se face în condițiile legii, cu respectarea prevederilor art. 6 alin (5).”

3. La articolul 13, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) La finalizarea procesului de retrocedare a terenurilor forestiere, administratorul terenurilor forestiere care au fost în proprietate privată înainte de anul 1948 și nu au fost retrocedate va inventaria aceste terenuri în proprietatea publică a statului.”

Art. IV La Anexa Nr. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. pădurile și terenurile destinate împăduririi, cele care servesc nevoilor de cultură, de producție ori de administrație silvică, iazurile, albiile pâraielor, precum și terenurile neproductive incluse în amenajamentele silvice, care au aparținut statului român înainte de anul 1948 ori au intrat în proprietatea statului după anul 1990;”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 din Constituția României, republicată

Președintele Camerei Deputaților,
ALFRED-ROBERT SIMONIS

Președintele Senatului,
NICOLAE CIUCĂ